
Ambika Trishati

अम्बिकात्रिशती

Document Information

Text title : ambika trishati

File name : ambika300.itx

Category : shatI, devii, pArvatI, devI, trishatI

Location : doc_devii

Author : Gangadharamakhin

Transliterated by : Sridhar Seshagiri seshagir at engineering.sdsu.edu

Proofread by : Sridhar Seshagiri seshagir at engineering.sdsu.edu

Latest update : July 14, 2003

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

June 28, 2023

sanskritdocuments.org

Ambika Trishati

अम्बिकात्रिशती

गङ्गाधरमणिविरचिता ।
परमाभरणं शम्भोः पर्वतनाथस्य पुण्यपरिपाकः ।
निजलोचनवीक्षणतो रक्षितलोकत्रयं य तद्रत्नम् ॥ १ ॥

निगमान्तपरमविधा दद्यादथ प्रमोदमिह नमताम् ।
निम्बिलयरायरश्मिन्मयतृपं रक्षाकरं य लोकानाम् ॥ २ ॥

आदृतशिववामान्तामार्यामार्याभिमान्यमङ्गिमानम् ।
आगममौलिवतंसां वन्दे चिद्रूपकन्दलां जननीम् ॥ ३ ॥

परमशिवभागधेयं सुरमुनिमनुजादिभिः सदा ध्येयम् ।
यन्नाम कर्णपियं पातु सदा वेदमौलिकामेयम् ॥ ४ ॥

जयति तवाम्ब कटाक्षे को वा सेवेत कल्पभूमिरुडम् ।
कामादिडानिदोऽसौ नमतां सम्पत्प्रदानकृतदीक्षः ॥ ५ ॥

भुवनजननी पुरारेः मङ्गिणी भूषायितामृतमयूषा ।
कलिकलुषितजनमेनं पातु सुधाकारमञ्जुलापाङ्गैः ॥ ६ ॥

निम्बिलनिगमान्तवेधा विधा परमा पुरारिसर्वस्वम् ।
यमपाशाढीतमेनं रक्षतु जनमेनमद्रिपतिकन्या ॥ ७ ॥

धुतपदनतजनापा परचिद्रूपाग्नेमयनिजतृपा ।
शशिमौलिभागधेयं जयति नगेशानकन्यका मान्या ॥ ८ ॥

तव भूधरेन्द्रतनये पादाब्जं निगमदीर्घिकाकुल्लम् ।
उत्तंसयन्ति पुरुषा धन्याः केचित् त अवे सुरमान्याः ॥ ९ ॥

शतमभनीलमण्डीनां प्रभयास्त्रुरिता तवाक्षियुगलश्रीः ।
तारकविभेदिवालं नृत्तोन्मुपमातनोति शरदि पथि ॥ १० ॥

कुवलयसम्पत्प्रदमिह विलोचनं मातरयलतनये ते ।

मम मानसं तु यन्द्रं कलयति तापप्रशान्तिदं समये ॥ ११ ॥

निजगतिजितकादम्बामम्बामभोजलयनां वन्दे ।

सम्भावयति मणेशो यां किल कालेषु लुधनव्यरसैः ॥ १२ ॥

ललितगुणरत्नभूषापेठी शुक्रमान्यनैजवाग्धाटी ।

आश्रितकदम्बवाटी जयति परानन्दजतपरिपाटी ॥ १३ ॥

कुसुमशरवैरिकान्ता कान्तालकभारललिताङ्गलान्ता ।

निष्पिलनिगमान्तसारं सा रजति शम्भुभाग्यधारा हि ॥ १४ ॥

करकमलकलितयापे परमानन्दैककन्दले शम्भोः ।

कनकमण्डिललितकण्ठे त्वामेवाङ्गं भजामि परवृत्तैः ॥ १५ ॥

चिन्तितकृदंते पुंसां प्रबलतरामोदकन्दले शम्भोः ।

पुण्यानां परिपाकं त्वत्पदपद्मं प्रकृत्वमिड चित्ते ॥ १६ ॥

निजमौलिलसनशशिकरविलासिधम्मिल्लकुवलयामोदैः ।

ततमधुकरगीतीनां दम्भादम्ब त्वदीयवाग्धरा ॥ १७ ॥

ललितकुटिलालकान्ता कान्ता शम्भोरभेयविभवान्ता ।

सम्पदमिड नस्तनुते कुलभूधरनाथभाग्यपरिणामः ॥ १८ ॥

जन्ताचिरतरविरचितसुचरितपरिपाकउपममरेज्यम् ।

कुसुमशरवैरिभाग्यं लसतु कलिक्षोभलानये मनसि ॥ १९ ॥

विनतालिविभवदा ते कटाक्षधारा विभाति लोकाब्ज ।

कुसुमशरशास्त्रसिद्धिप्रदा गिरीशस्य योगिहृदीपा ॥ २० ॥

नित्यकुमारी काले कापि पयोजसनादिनुतितुष्टा ।

शितिकण्ठभाग्यरक्षासूत्रं तनुते स्ववैभववैर्लुधैः ॥ २१ ॥

निष्पिलनिगमान्तसारं यावद्रूपं मदम्ब पश्यामि ।

सा तु नियमितदूतगणो दूरे यात्यमितकोपकोऽपि यमः ॥ २२ ॥

शिववामभागभूषा काशिद् योषा नतालिकृतभाषा ।

ताटकुण्डलभूषारुचिभरकाषायितात्ममुष्णवेषा ॥ २३ ॥

वाणीशविनुतमडिमा परमा य कला सतां समाराध्या ।

डिमभूधरवरकन्या कृतभूसुरसौभ्यसम्पदाराभे ॥ २४ ॥

शिथिलितभवभीतिततिं भूधरकन्यामडं सद्योपास्थाम् ।
 आनन्दाद्वैतकलां भजे कलिक्षोभडानये निभृतम् ॥ २५ ॥
 नवरत्नभयितभूषाततिमान्नीराजिताभिलाङ्गीं ताम् ।
 कामपि कलामुपासे सततानन्दैककन्दलीं जननीम् ॥ २६ ॥
 मम हृदयकेलिभवने विलसति तद्रूपमिष्टं पुंसाम् ।
 यद्विडादरेण शम्भुर्लोकत्रयरक्षाणाय यकमे य ॥ २७ ॥
 गङ्गाधरवरभूषा भङ्गायास्माकमभिलक्षुरितानाम् ।
 शङ्कारसारवेधा तुङ्गानन्दप्रदास्तु जगदम्बा ॥ २८ ॥
 तेन वयं परतन्त्राः यच्छशिशोपरमनश्चरैश्वर्यम् ।
 शम्भोरिड लोकाणां चिन्तामणिरादिमः सुलभ्यश्च ॥ २९ ॥
 नयनाञ्जनकलिकेयं शम्भोरम्भोजलोचना यपला ।
 श्रुतिसुदतीसूत्रकला मम हृदि भवने विकसमुपयाति ॥ ३० ॥
 कुचकुम्भाङ्कितशम्भुं करपद्मादृतपयोजमणिलालाम् ।
 नतजनभरणासक्तामम्भामम्भोजलोचनां नौमि ॥ ३१ ॥
 बालभरालीलीलां बालां बलिवैरिवासवादिनुताम् ।
 जगदम्बामालम्बां निभिडनितम्बां छितार्थमवलम्बे ॥ ३२ ॥
 ध्यानैर्वेद्यं तत्त्वं मीनध्वजवैरिभङ्गितभाग्यं तत् ।
 भूधरकन्यारूपं विहरति मम मानसे उततमस्के ॥ ३३ ॥
 मुनिजनमान्यचरित्रा नानादेशेषु लसितबहुपीठा ।
 सर्वस्वसम्प्रदायः शम्भोरम्बा ममाञ्जलिप्रीता ॥ ३४ ॥
 वायामगोचरं तत् पुरातनीनामपीड नतसुलभम् ।
 गिरिजारूपं तेजो भातु गिरीशार्धमादरादक्षुण्डोः ॥ ३५ ॥
 मन्दस्मितेन मधुरा मधुरापीठस्थिता य उरभाग्यम् ।
 शीतलनयनासारैः सिञ्चति मामञ्जसा जगन्माता ॥ ३६ ॥
 भाति पुरन्ध्री शम्भोरिड पुरतोऽस्माकमात्तसुमभाषा ।
 सुमभाषावैरिचित्तार्कषणकुलिका य चिन्मयी परमा ॥ ३७ ॥
 लोचनपाते शीता पाता पादाम्बुजत्तचित्तानाम् ।
 श्वेता य मन्दलसिते श्वेतारण्यस्थिरप्रदीपकला ॥ ३८ ॥

पुरमथनमखिषि चित्ते कुरु पदविन्यासमात्तकुतुका त्वम् ।
 तेनैवाहं धन्यः कुरवै पुरवैरिषादपूजा य ॥ ३९ ॥
 शतमभभुभसुरवन्धै कान्ताश्लेषेण पुलकिताङ्गि त्वाम् ।
 मनसा स्मरामि द्यसे तेनैवाहं कलौ युगे धन्यः ॥ ४० ॥
 पुरमथनस्यापि वपुः पुनतीमभ्यां निजाङ्गमाशक्त्या ।
 शिरपुण्यदर्शनीयां स्मरामि मनसा परां सुतामद्रेः ॥ ४१ ॥
 कुङ्कुमकणलसिताङ्गी कुवलयदृशमञ्जलयनां वन्दे ।
 लोचनजितसारङ्गी भवमखिषीमर्धयन्द्रशेभरिणीम् ॥ ४२ ॥
 नानालीलाभेलां उररतिलोलां छितैकपरिशीलाम् ।
 वन्दे भालां भूमिधरपतिकन्यां सुरेशभङ्गुमान्याम् ॥ ४३ ॥
 सरसिजमृदुलपदाब्जं पदाब्जविन्यासधन्यभूभागम् ।
 मनसि नयने य वाचि स्फुरतु भडेशानमान्यसाम्राज्यम् ॥ ४४ ॥
 शम्भोः कुटुम्बिनी सा मधुकरमालालसत्स्वधम्मिल्ला ।
 सौभाग्यदा सदा मे लसतु कृपापूरलालितापाङ्गा ॥ ४५ ॥
 उरीकृतपुरमथना दूरीकृतदुष्टराक्षसादिगणा ।
 नारी परमा सैषा भेरीभास्वत्करोरुडा भाति ॥ ४६ ॥
 निम्बिलोपनिषद्विद्यासारं संसारबन्धमोहउदरम् ।
 उरमान्यं तत् तेजो भाति सुरेशादिरक्षणोपायम् ॥ ४७ ॥
 शम्भोरुत्सवधारा नवनवधारा समाम्रिताधारा ।
 संविद्रूपारुपा कोपार्दितदुर्जना य सा जयति ॥ ४८ ॥
 पुण्यसमुदायसरणिं पुरलूतमुण्डैरभिष्टुतामम्बाम् ।
 भज मानस भो नित्यं नित्यानन्दाद्रयात्मिकां देवीम् ॥ ४९ ॥
 श्रुवितसर्वस्वमिदं शम्भोरम्भोजलयनं रत्नम् ।
 यस्मिन्तनेन धन्या वैमानिकवन्यकलितविश्रामाः ॥ ५० ॥
 अन्तस्तमोनिहन्त्री संध्यापूर्वा विभाति गिरितनया ।
 उदये यस्या विदुषां विलसन्ति कराम्भुजानि नक्तमपि ॥ ५१ ॥
 कुलगिरिनाथनूजे लोकाभ्य त्वत्पदाभ्युजं जन्तुः ।

भक्त्या स्मरति हृदि स्वे तत्पद्युगलं वडन्ति शिरसान्ये ॥ ५२ ॥

मडिषासुरमर्दनि ते भीमं वृषं तदस्तु रिपुनेत्रे ।

सादरकटाक्षापातं पुरतो मम भातु सौम्यवृषं ते ॥ ५३ ॥

आदृतशुकाद्विवाणी वाणीशसुरेशाडरिमुणैः स्तुत्या ।

सुमलसितमृदुलवेणी विलसति कैलासपीठिकामध्ये ॥ ५४ ॥

ध्यमानमानसं तत् स्मयमानमुषं निरीक्ष्य तत्तेजः ।

नियमाद्विधुतपापा वयमानन्दाश्रुज्वरपरीताङ्गाः ॥ ५५ ॥

ललितगतिं सुरविभुतिं लसितमतिं डिञ्च्य यतिमनोजुष्टाम् ।

तव मूर्तिमम्भ पार्वति कदा नु पश्यन् नयामि कलिकालम् ॥ ५६ ॥

कुरुते मनसि मदीये विडारलीलां नगेन्द्रवरकन्या ।

तावद् विलसति चिन्मयतत्त्वं तत्त्वार्थिभिः समाराध्यम् ॥ ५७ ॥

शङ्करमिश्रितदंष्ट्रं श्रुतिसुदतीमौलिभूषणं तेजः ।

मुपजितयन्त्रं तन्मे प्रसीदतु क्षिप्रनम्रपापडरम् ॥ ५८ ॥

विधुमौलिविभ्रमश्रीर्विद्रुमरुचिसोदरात्मतनुकान्तिः ।

सिञ्च्यत्यमृतमिडाक्षणीश्विरपुण्यवशाद्विडास्येवम् ॥ ५९ ॥

परकैवल्यानन्दप्राप्तिस्तेषां ध्रुवं हि तनुभजाम् ।

येषां चित्ते वित्ताधिपमुपसेव्या विडारभाग् गौरी ॥ ६० ॥

गौरि तव पादपद्मं शशधरकलयाङ्गितात्ममौलितले ।

मम यान्तिमप्रयागे विलसतु नेत्रे स्मृतौ य हृदि वाचि ॥ ६१ ॥

शङ्करसुकृतसमूहा डिङ्करदेवादिरङ्गवीणा य ।

शङ्खादिमोडलन्त्री लसतु ममाक्षयोः शशाङ्गमौलितला ॥ ६२ ॥

कुयकुम्भाश्लेषवशादाहृतडरचित्तवृत्तिरमराणाम् ।

मनुजानामपि नित्यं दैवतमेषा यकास्ति गिरिकन्या ॥ ६३ ॥

परितुष्टा डरभजने निजगलकलगीतिविजितपरपुष्टा ।

सूचितसुररिपुडष्टा परमकलत्रं डरस्य तज्जयति ॥ ६४ ॥

सततालोहितदयया दृशाभ्य मां पश्य सरसिजातरुया ।

परमशिवे निर्वृत्तिमलमवाप्य तेनैव तावको भक्तः ॥ ६५ ॥

सरसकविता य सम्पय्याक्षोभ्यं माण्डलाधिपत्यं य ।
 ननु जायते नृपां किल तव वीक्षावैभवेन भवकान्ते ॥ ६६ ॥
 त्वन्मौलियन्द्रविसुमरकरधाराम्बिः कृताभिषेका त्वम् ।
 द्विगुणितदयार्द्रलृटया परिपुष्यसि मङ्गलानि भक्तानाम् ॥ ६७ ॥
 गौरि नगाधिपतनये शशिशेष्परदिव्यमखिषि मां पाछि ।
 धृति किल कलिताञ्जलयः सेवन्ते सुरनराद्यो नित्यम् ॥ ६८ ॥
 परमेश्वरदयिते त्वत्पदपद्मयुगार्थनारताः सन्तः ।
 कलयन्ति गाङ्गसलिलं पुष्पाण्यपि भक्तिभारसम्पन्नाः ॥ ६९ ॥
 शृङ्गारागमसारा तव लीला जयति येतसि भवस्य ।
 अत एव स्वाङ्गे त्वामारोपयदाशु विजितकामोऽपि ॥ ७० ॥
 ननु मातरम्भ मन्दस्मितलीलादिकमुदीक्ष्य शशिमौलिः ।
 विरडासखिष्यशुरनिशं वडति त्वां नैजवपुषि सानन्दम् ॥ ७१ ॥
 तव शङ्करि भूषोरगलसद्वृत्तमण्डिममतः शिवः काले ।
 नीराजनमातनुते भक्तहितार्थी सुमङ्गलावाप्त्यै ॥ ७२ ॥
 तव पादभक्तिरम्भ क्षितिघरतनये तनोति कविसूक्तिम् ।
 अमरश्रियमथ सडसा धराधिपत्यादिकं नृणाम् ॥ ७३ ॥
 आलोकनेन मातस्तव मनुजानां लृष्टि स्थितं य तमः ।
 गलति उडात् पापालिः सडसामरलोकसम्पदाभाति ॥ ७४ ॥
 यः सूक्तिमालिकाभिस्तव पादयुगं समर्थयति जन्तुः ।
 तत्पदयुगं तु सुराः कल्पमहीरुडसुमैश्च गाङ्गजलैः ॥ ७५ ॥
 पार्वति तव मुभकमलालोकनतो गलितसंशयाः सन्तः ।
 कैवल्यरूपकन्दलमासाद्य विधानतो जना भान्ति ॥ ७६ ॥
 नन्दद्विसुते मन्दस्मितकान्तिमिषात् त्वदीयकीर्तिः ।
 दिक्कसौधाञ्जलभागे विलसति नतरक्षणोत्थिता जगति ॥ ७७ ॥
 करणविडीनान् मूढान् नरान् सुरान् पासि योगिनोऽपि तथा ।
 लोकाभ्यं भावनाद्यैः काले काले नगोन्द्रतनये त्वम् ॥ ७८ ॥
 नगराजवंशसम्पद् द्रिव्या काञ्चिद् विभाति उरमान्या ।
 गणपतिमयूरवाडी यत्तनयौ लोकसम्पदे जयतः ॥ ७९ ॥

प्रतिदिनकवितामेनामञ्जलिकलिकामगाधिपतनूजे ।
 अङ्गीकुरुष्व दयया तेनैव वयं कृतार्थाः स्मः ॥ ८० ॥
 कल्याणकेलिभाजनमिड शर्वस्याप्रेमयतुष्टिकला ।
 यन्द्रकलाविलसितनिजमौलितला भ्रातु मानसे कापि ॥ ८१ ॥
 विनतजनबन्धुदरिणि कल्याणि पुरारिसुकृतपरिपाके ।
 बध्नीमो वयमञ्जलिमनुदिनममितात्मचित्सुप्पावास्यै ॥ ८२ ॥
 कंधर्पागमसारा लसद्गुरुडारा य मङ्गलाकारा ।
 ताराधिपवासलसन्मौलितला भ्रातु मानसे देवी ॥ ८३ ॥
 नतसंसावविरेषा गतिजितसंसावली य गिरितनया ।
 शिशिरीकरोति लोचनमालामालापविजितशुकवाणी ॥ ८४ ॥
 शुकवाणीसदृशीयं मम वाणी उरकुटुम्बिनीनिकटम् ।
 न भलु करोति प्राप्ता मुदमस्या मधुरमन्दलासजुषः ॥ ८५ ॥
 शशिशकलकलितमौलिस्त्रिलोचना कुङ्कुमच्छाया ।
 पाति जननी जनानां किंनरयक्षादिगेयमाडात्प्या ॥ ८६ ॥
 निजतनुतेजःप्रसरैरिन्दुकलोत्तंसलसितमौलितला ।
 पूरयति लोकमाता त्रिभुवनमिदमात्तकौतुका पीठे ॥ ८७ ॥
 तव मातरङ्घ्रिसरसिजभक्तिविशेषात्तवैभवा छि नराः ।
 वैमानिकपदवीष्यद्याशारडिता विशान्ति ते धाम ॥ ८८ ॥
 तव डारमणिप्रभया पार्श्वस्थितशम्भुयन्द्रमौलिकला ।
 सम्प्राप्तपूर्वामण्डलशोभा सततं विराजते मातः ॥ ८९ ॥
 अर्धाङ्गशम्भुभूषणकृष्णामणिप्रयुरकान्तिवीथीभिः ।
 तव उस्तडरिणपोतः शश्वद् धावति नवीनतृणबुद्ध्या ॥ ९० ॥
 नाथकलानुगुणं ते रूपं जगदम्ब सर्वभुधवन्द्यम् ।
 पर्वतराजसुते नः श्रेयःश्रेण्यै तदस्तु कलितदयम् ॥ ९१ ॥
 कैरातो वेषो वा भिक्षाटनरूपमन्यदपि शम्भोः ।
 सर्वं तत् त्वत्कलया लसितं भात्यत्र भूधरेन्द्रसुते ॥ ९२ ॥
 त्रिपुरविजयश्च मातस्त्वत्कोपादरिषु यन्द्रमौलेस्तु ।

आसीत् सुलभकलः डिल ते कीर्तिः कीर्तिता दिशां वलये ॥ ९३ ॥

तव पादाम्बुजसेवादरेण मातस्तव स्तुत्याम् ।

यैः कलिता मतिरेषां यरणौ पूज्यौ हि नाकिनां वृन्दैः ॥ ९४ ॥

तव पादभक्तिभूम्ना पाण्डित्यं सर्वसंमान्यम् ।

कीर्तिं य सुभं लभते भक्तस्ते मातरयलसुते ॥ ९५ ॥

परिकुल्लकमलसुषमासंमान्यैस्ते कटाक्षैर्यः ।

भात्यङ्घ्रितो धरण्यां स तु धनदो वा मलेन्द्रो वा ॥ ९६ ॥

कमलाक्षमुपैर्देवैः कृष्णतगीर्भिस्तव स्तुतौ मातः ।

कथमम्भ मानुषोऽहं स्तोतुं त्वां शङ्क्यां मन्दः ॥ ९७ ॥

तव पादपद्मभक्तिर्धरणिधरेन्द्रस्य कन्यके काले ।

वायालीकुरुते मां मन्दमपि स्तोतुमादराज्जननि ॥ ९८ ॥

जननि विना पुण्यानां भण्डं त्वामीक्षितुं नयनैः ।

शक्ता नैव हि मनुजास्ते वृषं तत् परं जयति ॥ ९९ ॥

नाकिनगराम्बुजाक्षीनिटिलसुमामोदवासितं मातः ।

तव यरणपङ्कजं मे कृन्तति मोडादिकं वृद्धये ॥ १०० ॥

परमेश्वरस्य दयितापादपयोजातपांसवो धन्याः ।

कृतपुण्यानां मूर्तिषु भासन्ते सर्वशुद्धये ज्येते ॥ १०१ ॥

तव पादजलजरेणुस्पर्शनसञ्जातवैभवा मनुजाः ।

धिक्कृतनाडेशपदास्तव सारुध्यादिसम्पदुल्लसिताः ॥ १०२ ॥

जननि तवालकरत्नप्रभाप्ररोडेर्गिरीशशिरसि कला ।

थान्द्रमसी सा भजते जपाप्रभालेपनं रम्यम् ॥ १०३ ॥

काञ्च्यां वा कैलासे मेरौ वा भक्तमानसाम्भोजे ।

परमशिववामभागे राजति कालेऽम्बिका भ्याता ॥ १०४ ॥

ध्यानपरीवाहाङ्गुरकलितं ते कुसुमकोमलं हि वपुः ।

योगिवृद्धयाम्बुजान्तर्जननि विभाति स्फुटाकारम् ॥ १०५ ॥

येषामञ्जलिकलिकालसितं करयुगमिदं काले ।

न प्रेरयति कृतान्तो निजदूतान् तेषु ते परं गुरवः ॥ १०६ ॥

કારુણ્યાકુલિતહૃદા તયામ્બયા ભક્તપાપાલિઃ ।
 ન હિ ગણ્યતે ગિરીશોઽપ્યસ્મિન્ સતતં કૃતપ્રસાદશ્ચ ॥ ૧૦૭ ॥
 જગતઃ પિતરાવેતૌ રક્ષાહેતોર્નિજાઙ્ઘ્રિભક્તાનામ્ ।
 રાજત ઇહ બહુરૂપૌ જનદ્કદૃશ્યૌ ચ દેવવન્દ્યૌ ચ ॥ ૧૦૮ ॥
 સા ભગવતી પુરસ્તાદાસ્તાં નઃ શાકુરી જનની ।
 યદ્વીક્ષાલવહીનાઃ પીડ્યન્તે તમગાત્રાશ્ચ ॥ ૧૦૯ ॥
 જાતપરાક્રમકલિકા દિશિ દિશિ કિંનરસુગીતનિજયશસઃ ।
 ધન્યા ભાન્તિ હિ મનુજા યદ્વીક્ષાલવવિશેષતઃ કાલે ॥ ૧૧૦ ॥
 વાયાં સનાતનીનાં વિશ્રાન્તિસ્થાનકં હિ યત્ સ્થાનમ્ ।
 કરુણાપાલિતલોકત્રિતયં તદ્ ભાતિ સુકૃતિહૃદયતટે ॥ ૧૧૧ ॥
 શ્રુતિમૌલિભૂષણં તે પદારવિન્દં જનઃ કાલે ।
 ભક્ત્યા પ્રણમ્ય બહુજનનગરે સિંહાસને લસતિ ॥ ૧૧૨ ॥
 શ્યામા ચન્દ્રકલોજ્જ્વલમૌલિરિયં શાકુરી કાલે ।
 ધ્યાનજપાદૌ પુણ્યાત્મનાં હૃદિ પ્રસ્ફુરત્યમલે ॥ ૧૧૩ ॥
 ત્રિભુવનરક્ષાહેતોરઙ્ગીકૃતગિરિશદેહ્યષ્ટિરિયમ્ ।
 રાજતિ રાજતપીઠે ત્રિભુવનસુન્દરરુચાત્તબહુકોણે ॥ ૧૧૪ ॥
 નિશ્ચલદીપકલા સા રક્ષિતમરુદૌષ્ણહીનનિજરૂપા ।
 શૂલિસ્નેહોલ્લસિતા જનહૃત્તમસાં નિહન્ત્રી ચ ॥ ૧૧૫ ॥
 નિગમાન્તમધ્યવીથીમહામણિઃ સર્વમૂલ્યા ચ ।
 ભક્તિકયા ચ કાલે કેયૂરમણિશ્ચ શૂલિનો જયતિ ॥ ૧૧૬ ॥
 કલ્યાણસંતતેર્યાં કલિતા જન્મસ્થલીતિ વિબુધેશૈઃ ।
 નઃ કલ્યાણાય સ્યાત્ સા ગૌરી મેદુરા દયયા ॥ ૧૧૭ ॥
 તવ કેશકાન્તિવિસરૈ રાહોઃ શકુ શિરઃસ્થેન્દોઃ ।
 ગ્રસનાદિદૈન્યહારિપ્રભાવમાલોચ્ય તે સૌમ્યઃ ॥ ૧૧૮ ॥
 મન્દસ્મિતરુચિભરિતે પુરઃસ્થલે તેઽર્ચનાહેતોઃ ।
 ન્યસ્તાનિ હિ પુષ્પાણિ ભ્રમરાક્ષેપાત્ સ્ફુટં ભાન્તિ ॥ ૧૧૯ ॥
 ક્ષીરસહોદરમન્દસ્મિતરુચિનિરસિતનતાલિહૃત્તિમિરા ।
 સા જયતિ શાકુરી કિલ શકુરસંસ્તૂયમાનવિભવા ચ ॥ ૧૨૦ ॥

मन्दानामपि मञ्जुलकवित्परसदायिनी जननी ।
कापि करुणामयी सा लसतु पुरस्तात् सदास्माकम् ॥ १२१ ॥
तापडरसविवर्षणकृतकुतुका कापि नीलनलिनरुचिः ।
कादम्बिनी पुरस्तादास्तां नः संततं जननी ॥ १२२ ॥
करुणाकटाक्षलडरी कामायास्तु प्रकामकृतरक्षा ।
गौर्या गिरिपतिमान्या सत्सुप्पदाने भृशं प्याता ॥ १२३ ॥
ऐक्यमनीयत नितरां यदादरेणेन्दुभौलिना पूर्वम् ।
तत् तेजो ष्टि लसतु स्थिरे य निष्कल्मषेऽस्माकम् ॥ १२४ ॥
यत्पदरेष्वा मान्या लेष्वादीनां शुभोदये निभृतम् ।
सा लोचने पुरस्तादास्तां नः शशिकलोल्लसन्मौलिः ॥ १२५ ॥
यस्याविर्भावशान्मान्योऽभूद् भूधरेन्द्रोऽपि ।
तत् पार्वतीति संज्ञं गौरी दक्षायणी य लोकाम्बा ॥ १२६ ॥
मारारातिमनोडरलावण्या कुसुममृदुशरीरेयम् ।
निजकरुणापाङ्गसुधापूरणकृतवैभवा भाति ॥ १२७ ॥
धनधान्यकीर्तिकविताललनासुतुर्भ्यमुष्यकामपरैः ।
तैर्नूनमर्थितायलसुताङ्घ्रिजलजैस्तथाभूतैः ॥ १२८ ॥
गिरिशरीरविडारि त्रातजगत् तत् परं ज्योतिः ।
शारदसरसिजनयनं मम गौरीरूपमाविरस्तु ष्टि ॥ १२९ ॥
अचलसुतया सनाथा वयमेते धूतपापकलाः ।
शशिशिभरं यर्मधरं गङ्गाधरमीक्ष्य मोदन्ते ॥ १३० ॥
प्रौढान्धकारनिरसनयणमेतत् पार्वतीरूपम् ।
परमं ज्योतिर्वसति स्फुटं य सद्गणसमावृतं ष्टये ॥ १३१ ॥
दडराकाशविडारि ज्योत्स्नालसदुत्तमाङ्गमिदमाधम् ।
चिन्तारत्नं गिरिशप्रकामभाग्यं य लोकेऽपि कला ॥ १३२ ॥
पुण्याङ्कुरवृद्धिकरं गौरीरूपं सदा ध्याये ।
यच्छिवनेत्रमलोत्सवनिभृतं रक्षितजगत्त्रितयम् ॥ १३३ ॥
सूर्यसुताकल्लोलोल्ललनदशारभ्यनेत्रलडरीभिः ।

श्रेयःसंततिमथिरात् तरङ्गयति नः सदा देवी ॥ १३४ ॥
 भूधरकन्या सेयं सादरदत्तार्द्धलादिभद्रतोषा ।
 वादरसविजयदाः नः पादरसासक्तकलितभद्रुभाषा ॥ १३५ ॥
 प्रौढतमालवनालीरुचिभरकमनीयनेत्रविस्फुरैः ।
 दिशि दिशि कलिता सम्मृ यथा तथा नः कुलं जयति ॥ १३६ ॥
 निजतारुण्यविहारैर्मोडकरं शूलिनोऽपि यत् तेजः ।
 तत् कुमुदिनीशम्भुसङ्कुरच्छिरःकरलसद्भुवर्च्यम् ॥ १३७ ॥
 शङ्करपुण्यशङ्करकृतज्ञं पाथोजनयनं य ।
 पृथुजघनकुचयुगं य त्रातजगत् दग्धैत्यययम् ॥ १३८ ॥
 नीलनलिनीसुमालीललितकयं शङ्करार्द्धललितकुचम् ।
 कैलासपीठमध्ये भाति सदा ध्येयमाराध्यम् ॥ १३९ ॥
 स्मरलादशयापि कापि प्रदीपिका नाशिनी तमसाम् ।
 निगमतिसौधवलमीप्रकाशिनी नित्यतेजस्का ॥ १४० ॥
 पुरारिपुवामाङ्गतलोद्भासितगात्रं मङः किमपि ।
 वृष्टि वसतु संततं मे निरस्तसंसृतितमोराशि ॥ १४१ ॥
 निगमान्तमध्यपञ्जरशुकी शुकाद्यैः समाराध्या ।
 करधृतपुण्ड्रेक्षुकला श्रेयःसंतानदायिनी नमताम् ॥ १४२ ॥
 तव पादपद्मशोभास्फुरितं पुरतः स्थलं गौर्याः ।
 कृतपल्लवसंस्तरणं मत्वा तूष्णीं बभूव ते दासः ॥ १४३ ॥
 नवजलधरनीलरुचा संमान्यैस्ते कटाक्षकान्तिभरैः ।
 सङ्कुलितनित्यतोरणशोभं ते मण्डपास्थानम् ॥ १४४ ॥
 राकायन्द्रनिभास्या सा काश्यादिषु कृतात्मभद्रुपीढा ।
 नाकादिराजविनुता शोकादिदरप्रभावजन्मकला ॥ १४५ ॥
 पारावारसुताद्यैरारात्कलनीयनैजविभवा सा ।
 वीराढ्यनैजरूपा दाराः कैलासवासिनो जयति ॥ १४६ ॥
 धीरात्मदृष्टयकमले धाराधरनीलचिकुरभारवती ।
 क्षीरादिदृष्टवाणी धारा सा भाति पार्वतीरूपा ॥ १४७ ॥

परमशिवभाग्यघाटी काञ्चनशाटी ममास्तु हृदि सततम् ।
 परिमलितवक्त्रवीटी कृतनतिघोटी गज्जटिपरिपाटी ॥ १४८ ॥
 सम्मानसकासारे कृतपरमानन्दसंततिर्जननी ।
 शङ्करतत्त्वोन्मेषं कल्यति काले दयासारात् ॥ १४९ ॥
 ओषाङ्गुलसितमौलिः क्षीणानां रक्षिणी परमा ।
 पाशावाद्दतडरिणा वीणानुतिलाविता य सा जयति ॥ १५० ॥
 मूकादीनां पुरडरमौल्यान्दोलनकरोज्ज्वला वायः ।
 यत्कारुण्यात् काले समुल्लसन्तीड सा मदीयधनम् ॥ १५१ ॥
 सर्वेषां देवानामपि मर्त्यानां तथा गिरीशस्य ।
 ओका पुण्यश्रेणी गौरीरूपा हि सर्वदा जयति ॥ १५२ ॥
 पशुपतिपुण्यश्रेणीपरिपाकं पार्वतीरूपम् ।
 निजदृक्क्षितलोकत्रयमिदमारद् विराजते तेजः ॥ १५३ ॥
 शीतलभूधरजनिता दयया य पुनस्तथा शीता ।
 शीतलललयकटाक्षा सा जननी नः सदा जयति ॥ १५४ ॥
 स्मृतिमात्रतापडान्यै कलितमानां जनानां सा ।
 कृतसङ्गुल्यानल्पाभरणा भरणाय हृदि लसति ॥ १५५ ॥
 सुकृतिजनदृश्यरूपं दृष्टुक्तिजनदूरगं य तत् तेजः ।
 कारुण्यपूर्णहृदयं तद्भावनतां तथा जयति ॥ १५६ ॥
 तापिच्छस्तभकसृष्टिर्जननी सा शाङ्करी भजताम् ।
 निजदृक्यात्प्रशमितदारिद्र्याद्विर्लसति पीठे ॥ १५७ ॥
 परमशिवास्थानतले नित्यं भेलनकृतादरं तेजः
 तद् राजते मुनीनां हृदये निगमान्तसौधे य ॥ १५८ ॥
 निश्चलभावभृतां तन्निश्चलरूपं विराजते तेजः ।
 दुंसीव मानसे मे मञ्जुलगतिदायिनी सुदृशाम् ॥ १५९ ॥
 माधुर्यं वयसि गतौ गाभ्मीर्यं नेत्रयोस्तैक्ष्ण्यम् ।
 शैतल्यं हृदि य सदा यत्र हि दृश्यं तदेव जननी नः ॥ १६० ॥
 निजशोभाञ्जितकन्दुकुचयुगलश्रीजितेशहृदया सा ।
 मनसि मम संनिधत्तां दत्तात्रेयाद्विभ्रिर्वन्धा ॥ १६१ ॥

નિજમૌલિચન્દ્રકિરણપ્રસારણેડપ્યુલ્લસત્સરોજયુગમ્ ।
 ઘઘતી શ્રવસોરેષા ચકાસ્તિ હૃદયે પરા દેવી ॥ ૧૬૨ ॥
 મુખજિતતારાનાથા મખભુગણસેવ્યચરણજલજાતા ।
 નખકાન્તિપટલદમ્ભાદ્ ગતિજિતહંસાવલી વિભાતુ હૃદિ ॥ ૧૬૩ ॥
 કવિતાભાગ્યવિધાત્રી પરિમલસડ્કાન્તમધુપગણકેશા ।
 મમ નયનયોઃ કદા વા કર્ણોજપલોચનં દિવ્યમ્ ॥ ૧૬૪ ॥
 શશિખણ્ડવતંસશ્રીઃ પશુપતિભાગ્યં ચ તત્ તેજઃ ।
 મમ નયનયોઃ કદા વા કર્ણોજપલોચનં દિવ્યમ્ ॥ ૧૬૫ ॥
 તત્ તેજઃ શાશ્વતમિહ સામાન્યં ભૂનિવાસકૃતામ્ ।
 ઘુસદામપિ જયતિ કૃતાદરં તદસ્તુ શ્રિયૈ કાલે ॥ ૧૬૬ ॥
 શતમખનીલમણીનાં પ્રભાવિસારપ્રલોભતનુકાન્ત્યા ।
 શ્રુતિમૌલિસૌઘદીપશ્રિયા તયા નાથવાનહં કાલે ॥ ૧૬૭ ॥
 કવિકુલસૂક્તિશ્રેણીશ્રવણાનન્દોલ્લસદ્વતંસસુમા ।
 સા દેવી મમ હૃદયે કૃતસાંનિધ્યા કૃતત્રાણા ॥ ૧૬૮ ॥
 પુષ્પેષ્વાગમસારા પુરભિન્માનસવિભેદિનિજકેલિઃ ।
 વિશ્વવિમોહનમૂર્તિઃ સા દેવી શાકુરી જયતિ ॥ ૧૬૯ ॥
 કાશીકાગ્ચ્યાદિતટસ્થિરાસના મેખલાભિરામકટિઃ ।
 મુગ્ધસ્મેરમુખી સા યા ગૌરી સમ્પદાં જનની ॥ ૧૭૦ ॥
 મુખવિજિતચન્દ્રમણ્ડલમિદમમ્મોરુહવિલોચનં તેજઃ ।
 ધ્યાને જપે ચ જપતાં ચકાસ્તિ હૃદયે કવીશ્વરાણાં ચ ॥ ૧૭૧ ॥
 મગ્જુલકવિતાસંતતિબીજાકુરદાયિની રસાલોકા ।
 જનનિ તવાપાડ્ગશ્રીર્જયતિ જગત્રાણકલિતદીક્ષેયમ્ ॥ ૧૭૨ ॥
 અમ્બ તવાપાડ્ગશ્રીરપાડ્ગકેલીશતાનિ જનયન્તી ।
 પુરહન્તુર્હૃદિ જયતિ વ્રીડામદમોહકામસારકરી ॥ ૧૭૩ ॥
 દિનકરસુતાતરડ્ગાવલિશોભાકૃતકયાકચિશ્રીશ્ચ ।
 શશિખણ્ડવતંસશિરાઃ સા દેવી શરણમર્થિનાં પરમમ્ ॥ ૧૭૪ ॥
 કલકલનિનદત્કાગ્ચી કાગ્ચ્યાદિતલસ્થિરાસના દેવી ।

पुरउरभूषणमूर्तिः सा देवी शरणाभस्माकम् ॥ १७५ ॥
 पुरउरसलधर्मचरीं क्यभारलसन्निशीथिनीशकलाम् ।
 कविकुलमान्यचरित्रां पवित्रितक्षोणिभृत्कुलां वन्दे ॥ १७६ ॥
 भक्तजनावलिकथितस्तुतिशतदत्तादरामिमां देवीम् ।
 सरसकवनप्रदात्रीं भूषितशिववामभागरेभान्ताम् ॥ १७७ ॥
 मङ्गलमूर्तिं किंनरकीर्तितनिजकीर्तिवल्लरीं जननीम् ।
 मूर्तिमतीं कामकलां शम्भोरम्भोजलोचनां नौमि ॥ १७८ ॥
 जितमन्मथमारकलादात्रीं शिवगात्रदिव्यभूषां ताम् ।
 त्रिजगत्सुभजनयित्रीमम्भामम्भुदमनोज्ञतनुमूर्तिम् ॥ १७९ ॥
 भद्रिउतसुरवैरिगाणां यादुकराद्यैः सुरैश्च नुतसदनाम् ।
 भद्रिउतपुरउरदेहां तादुविनः सर्वमङ्गलां देवीम् ॥ १८० ॥
 निजलोचनकृतसम्पदमजकमलेक्षणाशयीशसुरवन्द्याम् ।
 भजनकृदन्तर्जयोतिषमजतनयाद्यैश्च नित्यसेव्यकलाम् ॥ १८१ ॥
 भरितभुवनाभपर्णां सरिदुर्गवीथीविलोवितात्मकयाम् ।
 गिरिशकृतनित्यलीलां वरिवस्यादानतुष्टनिजदृष्टयाम् ॥ १८२ ॥
 जननुतनित्यविभूतिं कन्दुर्गभूषावलीलसितदेहाम् ।
 मनसाप्यगायतत्त्वां वनवासिध्यानगोचरात्मकलाम् ॥ १८३ ॥
 नीलाम्भुजकान्तिमुषं बालार्कनिभात्मकर्णपूरवतीम् ।
 मालालङ्कृतकण्ठां बालां स्कन्दस्य मातरं वन्दे ॥ १८४ ॥
 शरणागतजनरक्षादाकृतदीक्षावीक्षणेन जितशम्भुः ।
 कुलभूधरवरतपसां परिपाकः कोऽपि विजयते लोके ॥ १८५ ॥
 कुसुमशरमथनमनसाप्यादरणीयात्मकामकेलिरियम् ।
 जननी कल्याणततिं भजतां नः सादरात् तरङ्गयति ॥ १८६ ॥
 भक्तगजमान्यगमना मधुरालापान् य मान्यचरिता सा ।
 मन्दस्मेरमुभाञ्ज गौरी मम दृष्टयसारसे लसतु ॥ १८७ ॥
 पुरउरनेत्रमण्डोत्सवतारुण्यश्रीर्निरस्तनतशत्रुः ।
 ललितलिकुम्बामकुचभरयुगला दृग्विजितहरिणसंदोहा ॥ १८८ ॥

कारुण्यपूर्णनयना कलिकल्मषछारिणी च सा गौरी ।
 भुभञ्जितशारदकमला वक्त्राम्भोजे सदा स्फुरतु काले ॥ १८९ ॥
 शूलिमनोरथपात्रं संतमस्वर्णकाम्यनिजगात्रम् ।
 आश्रितछिमवद्भोजं रक्षितनतभाङ्गुजस्थात्रम् ॥ १९० ॥
 कविकुलजिह्वालोलं शशिशेखरकवितरम्यभङ्गुलीलम् ।
 निरसितनतदुष्कालं वन्दे तेजः सदाविनुतशीलम् ॥ १९१ ॥
 कमलसुषुमानिवासस्थानकटाक्षं चिराय कृतरक्षम् ।
 रक्षोगाणभीतिकरं तेजो भाति प्रकाममिड मनसि ॥ १९२ ॥
 कुमुदवनीशङ्कीडास्थानायितकेशभारायै ।
 नम उक्तिरस्तु मात्रे वाञ्छितपीयूषधारायै ॥ १९३ ॥
 बालकुरङ्गविलोचनघाटीरक्षितसुरादिमनुजान्तम् ।
 नयनयुगासेव्यं तद् भातील धरातले नियतम् ॥ १९४ ॥
 कुशलविधये तदस्तु प्रसूनविशिभारिकृतलीलम् ।
 कबलितपदनतदैन्यं तरुणाम्भुदमेयकं धाम ॥ १९५ ॥
 जननि कदा वा नेष्णाम्यलमारादर्थितत्वदीयपदः ।
 निमिषमिव छन्त दिवसान् दृष्ट्वा त्वामादरेण कल्याणीम् ॥ १९६ ॥
 कविवाग्वासन्तीनां वसन्तलक्ष्मीः पुरारिदयिता नः ।
 परमां मुदं विधत्ते काले काले मडाभूत्यै ॥ १९७ ॥
 त्रिभुवनसुन्दररूपं तेजस्तद् भक्तिः समभ्यर्थ्य ।
 गरुडेन याति कुतुकाद्यथा छंसेन सुरसेव्यः ॥ १९८ ॥
 तव पदपद्मे भक्तिर्न मे तथापि तवदीयकृपयालम् ।
 ध्यायाम्यन्वडमम्भ त्वामारादादरात् सिद्धयै ॥ १९९ ॥
 यो देव्याः पदसरसिजनतिभाङ्गु तस्येह सिध्यन्ति ।
 स्थिरविभुता सत्सङ्गः सायुज्यं यापि कालेन ॥ २०० ॥
 छिमगिरितपःकूलं तन्मुनिजनलुट्याञ्जनित्यकृतनृत्तम् ।
 करुणालोवापाङ्गं तत् तेजो भातु निःसमं वदने ॥ २०१ ॥
 जननि तरङ्गय नयने मयि दीने ते दयास्निग्धे ।
 तेन वयं तु कृतार्थानातः परमस्ति नः प्रार्थ्यम् ॥ २०२ ॥

मुनिवृद्धयपद्मदंसी शिवकेलीसदनरत्नदीपकला ।
छिमवत्पुत्री कृपया मामवति मलौषधी कलिव्याधेः ॥ २०३ ॥
प्रतिह्वलतु भावनायामस्माकं सा स्फुरत्कृपाधारा ।
पुरोदरदृक्साकृल्यं कैलासे किमपि निश्चितं तेजः ॥ २०४ ॥
सज्जनमानसधाम्ने नम उक्तिर्मे श्रुतीज्यनिजभूम्ने ।
शिववामभागाधाम्ने मलाविलूत्यै छि शङ्करीनाम्ने ॥ २०५ ॥
देशिकमानसविडरशकलाजुषे भक्तिरस्तु मे तस्मै ।
यथ्यन्द्रमौलिलोचनयापल्यं रक्षितस्वभक्तौघम् ॥ २०६ ॥
निजलोचनकेलिकलावशीकृतप्रसन्नाशरिपुवृद्धयम् ।
द्यया लोलितवृद्धयं तदस्तु तेजः पुरोऽस्माकम् ॥ २०७ ॥
सततं बद्धाञ्जलिपुटमुपास्महे तच्छुभप्रदं तेजः ।
यन्मरकतकान्तिलसत् प्रसूनशरवैरिपुण्यपरिपाकम् ॥ २०८ ॥
तीरं संसृतिजलधेः पूरं शङ्करविलोचनप्रीतेः ।
सारं निगमान्तानां दूरं दूर्जनततेर्छि तत् तेजः ॥ २०९ ॥
नगराजकन्यका सा लसतु पुरोऽस्माकमादरकृतश्रीः ।
यत्प्राणमनाज्जनानां कवितोन्मेषः सदीडितो लसति ॥ २१० ॥
सन्नयनसारसालीपूषा भूषा य उरशरीरस्य ।
छिमगिरितनया योषा भाषास्तोत्रप्रिया य सा भाति ॥ २११ ॥
सकृलयतु नेत्रयुगलं उतनतद्वृरिता छि सा परा देवी ।
धरणिधरनायकप्रियसुता य सोमार्धभूषितात्मकया ॥ २१२ ॥
सुमनोवाञ्छादाने कृतावधानं धनं शम्भोः ।
धिषणाञ्जल्यद्विडरं यद्वीक्षणाभामनन्ति जगति बुधाः ॥ २१३ ॥
को वा न श्रयति बुधः श्रेयोऽर्थी तामिमामम्भाम् ।
यामर्धयन्द्रशेभरसधर्मिणीमर्थयन्ति सुरनाथाः ॥ २१४ ॥
शमितनतद्वृरितसङ्घा उराय निजनेत्रकल्पितानङ्गा ।
कृतसुरशात्रवभङ्गा सा देवी मङ्गलैस्तुङ्गा ॥ २१५ ॥
कवितारसपरिमलितं करोति वदनं नतानां या ।

स्तोतुं तामलमारात् सा देवी सुप्रसन्नास्तु ॥ २१६ ॥
 पुरउरवामोत्सङ्गे भजामि लसितं तु तत् तेजः ।
 सृष्टिस्थितिलयकार्यं यज्जनयति कालभेदेन ॥ २१७ ॥
 कल्याणदानकलनात् ष्याता सा शाङ्करी लोके ।
 तद्वैभवकीर्तनतो वयमत्रासाः परानन्दाः ॥ २१८ ॥
 मन्दसितैर्वशीकृतशाङ्करुदृष्टया हि भक्तानाम् ।
 रक्षाणकार्याय परं साम्बा कुम्भोद्भवोद्भिर्वन्धा ॥ २१९ ॥
 निजमौलियन्द्रकिरणप्रसारणाद्गाङ्गवीथिकापवनैः ।
 तत्क्षानिरसितसुरतत्रमा भवानीड राजते भूत्यै ॥ २२० ॥
 मम गाढते हि लृष्ट्यं नयनयुगं त्रिपुरदमयितुर्भाग्यम् ।
 यदङ्कुरिमवाङ्गुम्रैः स्तुत्यं ध्येय सदाभ्यर्थ्यम् ॥ २२१ ॥
 करधृतशूलाधायुधजालनिरस्तापिलारिवृन्देयम् ।
 कुन्दाभदन्तवदनानन्दायास्तु प्रकाममिड नमताम् ॥ २२२ ॥
 कुयभारनम्रगात्रं निजजनिपरिपूतजनकवरगोत्रम् ।
 सुरवैरिदलितकोपं गौरीरूपं तदस्तु उततापम् ॥ २२३ ॥
 निटिलात्तवह्निनेत्रं लोलालकमेतदादृतं तेजः ।
 निजकेल्यधीनशङ्करमस्माकं याक्षयं स्थानम् ॥ २२४ ॥
 तव मन्दस्मितलडरीविशेषितरुचिर्गिरीशशशिशकलः ।
 तव रूपं गिरिशस्य स्वरूपमपि भाति योगिनां लृष्टये ॥ २२५ ॥
 नीलारविन्दलोचनयुगलामम्भामलं नौमि ।
 कालारिचित्तडरणो यल्लीलाः पाटवं नीताः ॥ २२६ ॥
 शशधरभूषितमकुटी कविकुलवागञ्जशरद्वियं देवी ।
 आर्तत्राणपरायणविलोचनया हिमवतः पुत्री ॥ २२७ ॥
 श्रुतिपञ्जरकेलिशुकी शङ्करपरिरम्भाणोत्सुका माता ।
 अडिरथ्यन्तयर्मिनां यकास्ति लोकाम्बिका कृतत्राणा ॥ २२८ ॥
 चिन्तितवस्तुविधात्री संततमपि लोकरक्षाणैकरता ।
 संदानितनाडिलसत्संतानसुमप्रगल्भधम्मिल्ला ॥ २२९ ॥

कलितत्रिवर्गपदवीमपवर्गदकल्यसेवनामम्बाम् ।
 गाङ्गजलैर्नलिनदलैरारवधपत्रजालकैरथ्याम् ॥ २३० ॥
 शशिशेभरसर्वस्वं पूर्वाचार्यैः पुरस्कृतं तेजः ।
 मामकथक्षुर्विषयं कदा नु कैलासकलितयङ्कमलम् ॥ २३१ ॥
 मोहितभुवना देवी सा हितकरनित्यचिन्तना भजताम् ।
 ताडितरिपुजनमान्या पीडितनिजभक्तभवभया जयति ॥ २३२ ॥
 प्रत्यङ्गलसितभूषा सत्यं माता हि शरणमस्माकम् ।
 दुक्त्यं यमभयमस्याः स्तुत्यं जगतीह वैभवं मनुजैः ॥ २३३ ॥
 अम्ब त्वमेव कमलासनादिवैभवविधात्री य ।
 तां त्वां शरणं प्राप्ताः लोकेऽमुष्मिन् किमाशास्यम् ॥ २३४ ॥
 कुङ्कुमरुथिलसिताङ्गं कमलासनमात्तकमलं य ।
 उस्ताम्बुजधृतपुस्तकरुद्राक्षादि य तथा रुपम् ॥ २३५ ॥
 जितमन्मथवरिवस्यासक्तं रूपं य ते मातः ।
 कालानुकूलकलितं परतत्त्वविदां यकास्ति हृद्यतटे ॥ २३६ ॥
 डिमवन्नगेन्द्रकन्ये भूसुरकृतबहुलपूजया धन्ये ।
 मान्ये सुमनःसङ्घैस्त्वां कलये हृदि सदा हि कटिशून्ये ॥ २३७ ॥
 निरसितनिष्कञ्चनजननैः कन्या धराधरेशस्य ।
 दृक्कान्तिविजितहरिणा हरिणाराध्या य सा जयति ॥ २३८ ॥
 विनतजनितापवर्गा सर्गादिकरी य सा देवी ।
 निजलीलाहृतभर्गा दुर्गादिश्रेयसां जननी ॥ २३९ ॥
 कवनकृतां तोषकृते जगद्वनादिङ्कियापेषु भवतु ।
 शाङ्कुरिरुपाय परं नम उक्तिज्योतिषेऽस्माकम् ॥ २४० ॥
 हृदिपतिभूषितदेहा उरभजनानन्दसंदोहा ।
 तत्त्वैर्हतसंदोहा यकास्तु हृद्ये विधूतजनमोहा ॥ २४१ ॥
 जयति जननि त्वदीयं रूपं रविकोटितुलितमिदम् ।
 अेतन्नानाकारं काले कृतरक्षणं य भुवनेऽयम् ॥ २४२ ॥
 मदनारिकण्ठसुषमासाक्षीभूतस्वबाहुयुगला सा ।
 कुङ्कुमपङ्कजङ्घिततनुरेषा देवी यकास्ति बहुरुपा ॥ २४३ ॥

काञ्चीमण्डिलसितकटिः काञ्चीपुरभूषणं य तद्धाम ।
 यन्मन्मथरिपुमान्यं निजलीलाकलितबहुउपम् ॥ २४४ ॥
 करपङ्कजधृतमाला सृष्टिस्थित्याद्विभुलीला ।
 वीथीविलसितवदना विरचितनतलभ्यवरसदना ॥ २४५ ॥
 विसृमरतानुकम्पा तं पातकिवर्गमादरादम्बा ।
 रक्षति तनुजितशम्भा सा नः शरणं पुरः स्फुरतु ॥ २४६ ॥
 शूलिनि सुरजनपालिनि कात्यायनि देवि मां पाछि ।
 सुरलोककुसुममालिनि शिवभेलिनि यण्डिके पाछि ॥ २४७ ॥
 भारति भैरवि शाङ्करि कपालिनि नमोऽस्तु ते नित्यम् ।
 स्तुत्वैवमम्ब वाया मनसाराध्यं नमामि ते पादम् ॥ २४८ ॥
 कुटिलकयं विक्रयकुयं मृदुबालुलतं य कङ्कुमच्छायम् ।
 विलसति शशधरमौलेः सर्वस्वं सुकृतपरिपाकः ॥ २४९ ॥
 उन्मूलयति शुभेतरवार्तामयम्ब ते नाम ।
 भजनादपि कीर्तनतः किं वा भाग्यं त्वदीयभक्तानाम् ॥ २५० ॥
 परमशिवपुण्यकोटी निजगतिजितसन्भरावगतिधाटी ।
 कृतनित्यकामकोटी कोटीरोल्लसितयन्द्रपरिपाटी ॥ २५१ ॥
 यन्द्राभरणवतंसा कंसारिभुजैः सुरैश्च नुतयतिता ।
 गजभुषणमुषणजनी सास्माकं मानसे कृतास्थाना ॥ २५२ ॥
 परमशिवदिव्यजाया मायामोहितसुरासुरा जननी ।
 कुङ्कुमविलसितकायापायान्मां रक्षतीह कविगेया ॥ २५३ ॥
 भूषितरत्नाभरणा शरणार्थिजनालिकल्पिताभरणा ।
 मुदितनिजान्तःकरण मरणाद्विध्वंसिनी सदावरणा ॥ २५४ ॥
 श्रुतिसुदतीस्तबकायितयरणाम्भोजा य भोज्यैः ।
 कृतपरिचरणा विस्तृतकरुणाम्बा शैलराजवरतनया ॥ २५५ ॥
 अधरे लसितारुण्यं तनौ तु उरमान्यपूर्णातारुण्यम् ।
 लोचनधृतकारुण्यं करे कुसुम्भादिसम्भृतारुण्यम् ॥ २५६ ॥
 तत्तेजो लसति लुटि स्मरारिसंमान्यबहुलीलम् ।

सृणिपाशाङ्कुशस्तं प्रशस्तमस्तोदयादिडीनं च ॥ २५७ ॥

कलितयराचररक्षणमक्षीणोद्गमवैभवं किमपि ।

निमिलागमयन्त्रकलासारं तल्लसति पुरभिदा मान्यम् ॥ २५८ ॥

भवयित्तराजुंसी भवभयमोडादिभेदिनी शरणम् ।

सवरक्षणकृतदीक्षा शिववामाङ्गोल्लसितमूर्तिः ॥ २५९ ॥

तव यरण्यासवशात् परिपूता भूरियं भूत्यै ।

द्वेषेशमौलिसेव्या तां त्वामाराधयामि गिरितनये ॥ २६० ॥

क्षणमिड मातदूरे स्याद् यद्वि दृष्टिः शुभङ्कुरी मान्या ।

अष्टैश्वर्योऽपि तदा विनष्टशोभो विकल्पश्च ॥ २६१ ॥

अत एव छि कारुण्याल्लोकाभ्य त्वं सदादृतमवाङ्गा ।

कीडसि रक्षसि काले जनयसि मोडादिकानयवा ॥ २६२ ॥

परमशिवकेलिरसिके यः कोऽपि जनस्तव स्तवं कुर्वन् ।

निरसितनाकेशपदस्तव साङ्ग्यं क्माद् भजति ॥ २६३ ॥

तव पादपद्मविसृमरकान्तिञ्जरीं मनसि कलयंस्तु ।

निरसितनरकादिभयो विराजते नाडिसदसि सुरवन्धः ॥ २६४ ॥

भालमरावीगत्यै सुरगिरिधानुष्मलितकलगीत्यै ।

विरचितनानानीत्यै येतो मे स्पृहयते बहुलकीर्त्यै ॥ २६५ ॥

वितरणकलाप्रसक्तौ चिन्तामणिकामधेनुसुरवृक्षाः ।

ते दूरे तां त्वामलमाराधयितुं कृतप्रयत्नोऽस्मि ॥ २६६ ॥

विनमदमरेशसुदतीकयसुममकरन्दधारया स्निग्धम् ।

तव पादपद्ममेतत् कदा नु मम मूर्ध्नि भूषणं जननि ॥ २६७ ॥

तव उरपुरेभि मातश्चरणपयोञ्जं कमार्यितं येन ।

तेनैन्द्रपदमपि द्राग् विराजते तत् समाकान्तम् ॥ २६८ ॥

तव पदसरोजपांसुन्यासाद्भ्रान्तोत्तमाङ्गलसिताश्च ।

गायन्ति च नृत्यन्ति प्रमोदकृतनुतिययाश्च राजन्ते ॥ २६९ ॥

यत्प्राणयकलवार्ताभीतो निरसितसिमेधुरपि विनयी ।

मदनं तमपि वसन्तं मानयितुं सम्प्रवृत्तलृद्योऽभूत् ॥ २७० ॥

कुसुमैर्गाङ्गैर्वारिभिरनुनयवाग्भिश्च नम्रमुग्धः ।
 सा पुरउरभूषा नो मनसि विडरतां किरीटलसदिन्दुः ॥ २७१ ॥
 पुरउरपरतन्त्रं तद् गततन्द्रं वस्तु निस्तुलमुपासे ।
 तेनैवाळं धन्यो मद्भ्रश्या निरसितात्मतापभराः ॥ २७२ ॥
 भुभसुषुमाजितपद्मं पद्मजडरिवासवादिबुधसेव्यम् ।
 काव्यार्थसारमेतद् गौरीरूपं हि विजयते तेजः ॥ २७३ ॥
 यस्याः पदसरसिजयोर्विबुधकिरीटावलिगौर्याः ।
 नीराजनविधिकलिता सा मे कुलदैवतं लसतु ॥ २७४ ॥
 कविदृष्टैरविकसनयन्त्रिकया शमिततापभराः ।
 मन्दस्मितश्रिया किल यस्याः सा भाति हिमवतः पुत्री ॥ २७५ ॥
 निरसिततमःप्रयारा पूर्वा संध्येव नगपतेस्तनया ।
 द्विजसङ्घोद्यकलना सा मे कुलदैवतं लसतु ॥ २७६ ॥
 रथयामि नमंसि भृशं शङ्करमण्डितनिजाङ्गुल्लयै ।
 पुण्यात्मने पुरारेः पर्वतकुलराजतनयायै ॥ २७७ ॥
 पुरमथनभाग्यघाटी कविलोकसमीज्यसूक्तिरसघाटी ।
 भुभलसितसारवीठी विडरतु वृद्धि मे कृपौघपरिपाटी ॥ २७८ ॥
 अम्भ तव करुणयाळं रक्षितसंतानवैभवो नित्यम् ।
 येतादृशी तुमळती कीर्तिस्ते जृम्भते प्रतिदिशं हि ॥ २७९ ॥
 मदनपरिपन्थिमलिषी मम मानसकल्पितासना जयति ।
 श्रुतिमौलिविहितयरणा योगिदृढम्भोजलालितापि मुहुः ॥ २८० ॥
 पशुपतिपुरंघ्रि मातस्तव पाद्युगं प्राणम्य जन्तुरिड ।
 विधुतयमदूतभीतिस्त्रिदशैरपि मान्यते कलितसेवः ॥ २८१ ॥
 सुरसुदतीलोलालकमकरन्दरसवासितं तव पदाब्जम् ।
 मम मानसे तु कुलं भवतु हि काले वयं तु धन्याः स्मः ॥ २८२ ॥
 तव नाम यस्य वक्त्रे झाले य पदाब्जकुङ्कुमच्छाया ।
 स भवति मान्यस्त्रिदशैरपि धुतसमस्तदुरितजालः सन् ॥ २८३ ॥
 आस्तां हि मे पुरस्तात् पुरजयिनः पुण्यपरिमलोल्लासि ।
 जननीरूपं संततमाश्रितरक्षैककलुमदीक्षं तत् ॥ २८४ ॥

उरिष्ठाङ्गुमौलिविद्यते यद्वि ते दृष्टिस्तदादरात् कविता ।
 आलिङ्ग्य मोदति चिरं तेन छि सर्वज्ञता लोके ॥ २८५ ॥
 उम्मादिदुर्गुणौघो धावति दूरे त्वदीयपदभङ्गम् ।
 त्यक्त्वा यद्वि ते दृष्टिस्तेन छि सर्वाः श्रियः काले ॥ २८६ ॥
 तव मातर्मुनिमान्यं पदमाराध्य प्रसूनौघैः ।
 लभते सडस्रनयनान्यथवाष्टौ पुण्यसंवृतः पुरुषः ॥ २८७ ॥
 निर्धूततमःकन्दे मुकुन्दपद्मासनाद्विसेव्यपदे ।
 भक्तिर्मम छि सदा स्यात् तेनाहं धन्यश्चरितोऽस्मि ॥ २८८ ॥
 नूपुरमनिगणारञ्जितपादाब्जं मातरम्बिके लृष्टये ।
 मम लसतु तव कटाक्षान्नातः परमर्थनीयं छि ॥ २८९ ॥
 मुक्तामणिभूषितया कोडिलशुकमान्यवाग्विभूषितया ।
 छिमगिरिसुतयाहं किल सनायको धूतपापादिः ॥ २९० ॥
 निर्धूततमसि रुपं तव मातर्मांके लृष्टये ।
 स्फुरति तवैव छि दयया न मामकैः कर्मभिश्च व्रतगुम्भैः ॥ २९१ ॥
 निगमान्तवेधवैभवमेतत् ते रुपमम्बिके मातः ।
 स्फुरति मम नयनयोरिह तत्र तु डेतुस्त्वदीयकरुणा छि ॥ २९२ ॥
 त्रिणयनसाम्राज्यमिदं तव रुपं निम्बिलदेवतोपास्थम् ।
 ननु मातः स्फुरतु सदा नातः परमर्थनीयं छि ॥ २९३ ॥
 उरिष्ठाङ्गुमौल्यधीना कापिपरा शक्तिरम्बिका क्षेत्रे ।
 मौलौ य नित्यवयसां मम चित्ते भजतु नित्यलीलादिम् ॥ २९४ ॥
 परिसरनतविबुधावीकिरीटमणिकान्तिवल्लरीविसरैः ।
 कृतनीराजनविधि ते मम तु शिरोभूषणं पदसरोजम् ॥ २९५ ॥
 भागीरथीव वाणी तव नुतिरुपा विराजते परमा ।
 छि मातर्यद्भजनं सर्वेषां सर्वसम्पदां डेतुः ॥ २९६ ॥
 नगपतितनये मातः शाङ्गुरि माडेस्वरीति नामानि ।
 नित्यं जपन्नहं तु त्वदीयदासोऽस्मि मुक्तये सिद्धः ॥ २९७ ॥
 निम्बिलचरायरक्षं वितन्वती शाङ्गुरी दयया ।

मम कुलदैवतमेषा जयति सदाराध्यमान्यपदकमला ॥ २९८ ॥

सर्वजनैः संसेव्ये संततमपि वाञ्छितप्रदे देवि ।

अम्ब त्वमेव शरणां तेनाहं प्राप्तसर्वकार्यार्थः ॥ २९९ ॥

शाङ्कुरि कथं नु वार्यस्तव मलिमा वेदमौलिगणवेधः ।

एति निश्चित्य पदाब्जं तव वन्दे भोक्षकामोऽहम् ॥ ३०० ॥

त्वामम्ब भालिशोऽहं त्वयमत्कारैर्गिरां गुम्भैः ।

अथथायथकमं हि स्तुवन्नपि प्राप्तजन्मसाङ्गव्यः ॥ ३०१ ॥

एति गङ्गाधरमभिविरचिता अम्बिकात्रिशती समाप्ता ।

Encoded and proofread by Sridhar Seshagiri

Ambika Trishati

pdf was typeset on June 28, 2023

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

